

17-09-2018

প্ৰাতঃ মুৰুলী

ওঁম্ শান্তি

"বাপদাদা"

মধুবন

"মৰমৰ সন্তানসকল - পদৰ আধাৰ হৈছে পঢ়াৰ ওপৰত, পঢ়ি উঠি আকৌ অন্যকো পঢ়াব লাগে, অলিয়ে-গলিয়ে গৈ পিতাৰ পৰিচয় দিব লাগে"

***প্ৰশ্ন :-** তোমালোক সন্তানসকলে কোনটো ইচ্ছাৰ পৰা আতৰি থাকি সেৱাত ব্ৰতী হৈ থাকিব লাগে ?

***উত্তৰ :-** তোমালোক দয়াশীল সন্তান হোৱা, তোমালোকে কাৰোৰে পৰা পইচা আদি লোৱাৰ ইচ্ছা ৰাখিব নালাগে। এই ইচ্ছাৰ পৰা আতৰি থাকি দান কৰা সেৱাত, অন্যকো নিজৰ সমানকৈ গঢ়ি তোলাত ব্ৰতী হৈ থাকিব লাগে। বুদ্ধিত থাকিব লাগে - যাৰ ভাগ্যত থাকিব তেওঁ অৱশ্যে বীজ ৰোপণ কৰিব। যদিহে কোনোৱে বাণী নাইবা কৰ্মৰে সেৱা কৰিব নোৱাৰে তেন্তে ধনেৰেও সহযোগী হয়। দুখীয়া সন্তানেতো এমুঠি চাউল দি মহল (অট্টালিকা) লৈ লয়।

***গীত :-** প্ৰিয়তম আহি লগ কৰা... (প্ৰিতম আন মিলো...)

ওঁম্ শান্তি। প্ৰিয়তমসকলৰ কাৰণে এটি আহ্বানেই যথেষ্ট। এয়া কোনে আহ্বান কৰিলে আৰু কাক? এয়াটো কেৱল তোমালোক সন্তানসকলেহে জানা কিয়নো তোমালোকে পিতাৰ দ্বাৰা পিতাক জানিছা। পিতাই সন্তানক প্ৰত্যক্ষ কৰায়, আকৌ সন্তানে পিতাক প্ৰত্যক্ষ কৰায় - এনেকুৱা নিয়ম। এতিয়া প্ৰিয়তমসকলে প্ৰিয়তমক আহ্বান কৰে। গীতটিতো কৃষ্ণৰ কাৰণে গোৱা হৈছে। সকলোৰে কৃষ্ণৰ সৈতে প্ৰীততো আছেই। কৃষ্ণৰ ভক্তসকলে ভাবে কৃষ্ণই ৰাজযোগ শিকাইছিল। বাস্তৱত প্ৰিয়তম সকলোৰে এজনেই। সকলো পতিতক পাৱন বনাওঁতা এজনেই। নিৰকাৰকেই স্মৰণ কৰে কিন্তু পৰমপিতা পৰমাত্মাক যথার্থ ৰীতি নাজানে। নিৰাকাৰৰ যথার্থ অৰ্থ কি, সেয়া নাজানে। পিতাই বুজাইছে যে বাস্তৱত এজনেই ৰাম, হে প্ৰভু, হে ঈশ্বৰ, অ' গড (God)..... এজনকেই মিনতি কৰে। কোনো পাৰ্থিৱ মনুষ্য বা দেৱতাক মিনতি নকৰে। বুদ্ধি নিৰাকাৰৰ ফালে গুচি যায়। গড ফাদাৰ (God Father) সকলোৰে এজনেই। বুজিও পায় যে আমি সকলো ভাই-ভাই। কিন্তু আত্মাৰ ৰূপতহে। এনেয়েতো সকলোৱে নিজৰ নিজৰ ধৰ্মৰ। নিজৰ ধৰ্মৰ ভাই-ভনীয়েও কাজিয়া কৰি থাকে। যেতিয়া সকলো দুখী হয় তেতিয়া পিতাই কয় - মোক স্মৰণ কৰা কিয়নো সকলোৰে পতিত-পাৱন ময়েই। সকলো প্ৰিয়তমাৰে প্ৰিয়তম এজনেই। প্ৰেমিকাই প্ৰেমকিকক মনত পেলায়। প্ৰিয়তমসকলে স্মৰণ কৰে - প্ৰিয়তম আহি লগ কৰা। আত্মাই মনত পেলাই আছে, অন্তৰে মাতি আছে। আহ্বান কৰোঁতা হৈছে আত্মা, শৰীৰ নহয়। জীৱ আত্মাই, জীৱ আত্মাৰ সৈতে কথা পাতে। দুনিয়াত মনুষ্যই দেহ-অভিমানী হোৱাৰ কাৰণে নিজকে শৰীৰ বুলি ভাবে। তোমালোক সন্তানসকলে এইটো দৃঢ়কৈ বুজিব লাগে যে জীৱৰ আত্মাইহে আহ্বান কৰে। আত্মাই প্ৰেম কৰে। শৰীৰে, শৰীৰক প্ৰেম নকৰে। আত্মাই শৰীৰ ধাৰণ কৰে। এই সময়ৰ প্ৰেমো অশুদ্ধ। দেৱী-দেৱতাৰ প্ৰেমতো বহুত শুদ্ধ হ'ব নহয় জানো। মনুষ্যই ভাবে প্ৰেম বিকাৰৰেই হয়। সত্যযুগত প্ৰেম থাকে কিন্তু তাত কোনো বিকাৰ নাথাকে। পিতাই তোমালোক সন্তানসকলক 21 জন্মৰ কাৰণে এই বিকাৰৰ পৰা উদ্ধাৰ কৰে। তোমালোকে এই কথাবোৰ কাৰোবাক বুজালে শুনি অতি সুখী হ'ব।

তোমালোকে কোৱা - বাবা, সেৱা নহয় কিন্তু সেৱাৰ উপায়তো বহুত শুনোৱা হয়। এতিয়া দশহৰা আহিব, দেৱীসকলৰ পূজাও সকলো ঠাইতে হয়। গতিকে তালৈ গৈও বুজাব লাগে। পিতাৰ পৰিচয় দিব লাগে। তেওঁ হৈছে পৰমপিতা

পৰমাত্মা নিৰাকৰ পিতা। আমি আত্মাসকলো মূলবতনত থাকো। বতন বুলি ঘৰকো কোৱা হয়। আমি আত্মাসকলৰ পিতাও তাত পৰমধামত থাকে। পিতাই সন্তানসকলক পঠিয়াই দিয়ে। এয়াও ড্ৰামা অনুসৰি স্বতঃ চলি থাকে। তেৱোঁ নিজৰ সময়ত আহিবলগীয়া হয়। এজন পিতা বাকী সকলো আত্মা। এয়া হৈছে মনুষ্য সৃষ্টি। ইয়াত দৈৱী গুণ সম্পন্ন মনুষ্য লক্ষ্মী-নাৰায়ণ সত্যযুগত আছিল। বাকী কোনো ৪-১০ ভূজাধাৰী মনুষ্য নাথাকে। এয়া ক'ৰ পৰা আহিল? পূজা য'ত হয় ত'ত গৈ বহুত নিৰীহ হৈ সুধিব লাগে - এয়া কি হয়? ৰুদ্ৰ যজ্ঞও বহুত হয়। চহকী লোকে যজ্ঞ আদি বহুত কৰাই থাকে। তোমালোকে যিকোনো ঠাইলৈকে যাব পাৰা আৰু এই কথাবোৰ চিন্তন কৰিব পাৰা, তোমালোক হৈছা পৰিভ্ৰমী যোগী। যিয়ে যি দেশত থাকে তাতেই সেৱা কৰিব পাৰে। এয়া কোন যাৰ পূজা কৰা হয়? কি কৰি গৈছে? কাৰ সন্তান হয়? এনেকৈ সুধিব লাগে। পিছত বুজাব লাগে কিয়নো তোমালোকে সকলোৰে কল্যাণ কৰিব লাগিব, দয়াশীল হ'ব লাগে। অবাবতে পইচা আদি খৰচ কৰিব নালাগে।

সন্তানসকলৰ কাৰণে সেৱাতো বহুত আছে। এতিয়া দশহৰা আহিব, তাৰ ওপৰত বুজাব লাগে যে ৰাৱণক কিয় জ্বলায়? ৰাৱণৰ ৰাজ্য কেতিয়াৰ পৰা কেতিয়ালৈ চলিছিল? তাৰ পিছত বিষ্ণুৰ ৰাজ্য কিমান সময় চলিছিল? এয়া হৈছে ব্ৰহ্মাৰ দিন, এয়া ব্ৰহ্মাৰ ৰাতি। চৰকাৰকো গৈ বুজাব লাগে। এতিয়া ৰাৱণ ৰাজ্য নহয় জানো। সেয়া হৈছে বিষ্ণু সম্প্ৰদায় অথবা দৈৱী সম্প্ৰদায়, এয়া হৈছে আসুৰী সম্প্ৰদায়। ডাঙৰ-ডাঙৰ লোকসকলক গৈ বুজাব লাগে। চিত্ৰ লগত লৈ যাব লাগে। চেষ্টা কৰিব লাগে- এনেকুৱা বাণ মাৰিব লাগে যাতে নাম প্ৰসিদ্ধ হৈ যায়। বানাসত সৰস্বতী আদি বহুত ডাঙৰ ডাঙৰ উপাধি পায়। এতিয়া সৰস্বতীতো হৈছে জগত অম্বা। ভাৰতবাসীয়ে জগত অম্বাক মানে, জগতক ৰচনা কৰোঁতা। গতিকে নিশ্চয় পিতাও থাকিব। জগত পিতা বুলি ব্ৰহ্মাক আৰু জগত অম্বা বুলি সৰস্বতীক কোৱা হয়। সৰস্বতীও ব্ৰহ্মাৰেই কন্যা, ব্ৰহ্মাৰ মুখবংশাৱলী। আকৌ ব্ৰহ্মাক ৰচনা কৰোঁতা কোন? গোৱাও হয় শিৱ পৰমাত্মায়ে নমঃ, সেয়া হৈছে দেৱতায়ে নমঃ গতিকে দেৱতাসকলৰ ৰচয়িতা সেই পৰমপিতা পৰমাত্মাই হ'ল, তেওঁৰ পৰাই উত্তৰাধিকাৰ পাইছিল। গতিকে তোমালোক সন্তানসকলে বুজাবলৈ ওলাই যাব লাগিব। যিসকল ভাল বিচাৰ বুদ্ধি সম্পন্ন হয় তেওঁলোকে সেৱা কৰিব লাগে। পিতাতো অলিয়ে-গলিয়ে নাযায়। এয়া সন্তানসকলৰ কাম। সেৱা নকৰিলে বুজা যাব যে সেৱাধাৰী নহয়। তেতিয়া পদো তেনেকুৱাই পাব। যদিও সন্তান হৈছা কিন্তু সকলো পঢ়াৰ ওপৰতে নিৰ্ভৰ কৰে। যিয়ে বেছিকৈ পঢ়িব তেৱেঁই উচ্চ পদ পাব। পঢ়া সকলৰ ওচৰত নপঢ়া সকলে গৈ ভৰি ধুৱাব। উচ্চ পদ পোৱাৰ কাৰণে পুৰুষাৰ্থ কৰিব লাগে। ইয়াত শিৱ বাবাই সন্মুখত বুজাই আছে। বাহিৰৰ সন্তানসকলেও বুজিব - শিৱ বাবাই মধুবনত মুৰুলী শুনায়। মুৰুলী নাহিলে সন্তানসকল আকুল হৈ পৰে, ভাবে - শিৱ বাবাব মুৰুলী কিয় অহা নাই? কিয়নো শিৱ বাবাব মুৰুলীৰ দ্বাৰাহে আমাৰ জীৱন হীৰাতুল্য হ'ব। মুৰুলীতো নিতৌ শুনিব লাগে। ৭ দিনৰ মুৰুলীও যদি কাৰোবাৰ ওচৰত আহে, তেওঁ বহি পঢ়িলে কিমান আনন্দ পোৱা যায়। নিশ্চয় পঢ়িব লাগে। যিকোনো বোবা, লেঙেৰা আদি প্ৰতিবন্ধীয়েও এয়া পঢ়িব পাৰে। জ্বৰ হ'লেও, বেমাৰী অৱস্থাতো মুৰুলী নিশ্চয় পঢ়া উচিত।

তোমালোকে কেৱল কোৱা - তোমাৰ দুজন পিতা আছে, গতিকে যিয়ে উত্তৰাধিকাৰ পাবলগীয়া হ'ব তেওঁ সেই দুটা শব্দৰেও বুজি পাব। এই জ্ঞান হৈছেই ইমান সহজ। পিতাক স্মৰণ কৰিলে গোটেই চক্ৰ বুদ্ধিত আহি যায়। যিমানেই বুদ্ধিত চক্ৰ ঘূৰাবা তেতিয়াহে চক্ৰৱৰ্তী হ'ব। পিতাই কয় যি মোৰ ভক্ত হয় বা লক্ষ্মী-নাৰায়ণ আদিক মানোতা হয় তেওঁলোকক বুজোৱা - তোমালোকেই দেৱী-দেৱতা আছিল, ৪৪ চক্ৰ লগালা এতিয়া পুনৰ দেৱতা হোৱা। এওঁ বাবাও লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ ভক্ত আছিল। পূজাৰীৰ পৰা আকৌ পূজ্য হয়। লক্ষ্মী-নাৰায়ণ পূজ্য নহয় জানো। তোমালোক লক্ষ্মী-নাৰায়ণৰ মন্দিৰলৈ যাবা, ক'বা - কালি এওঁলোকৰ পূজা কৰিছিলো, আজি আমি সেয়া হৈ আছে। বুজোৱাতো অতি

সহজ। তোমালোক সন্তানসকল দয়াশীল হ'ব লাগে। যাৰ সেৱাৰ প্ৰতি নিচা থাকিব তেওঁ শিকোৱা ব্ৰাহ্মণীৰ কাষ চাপিব। মোক বহি বুজাওক। তোমালোকে শিৱ বাবাৰ ভাণ্ডাৰীৰ পৰা খোৱা গতিকে শিৱবাবাৰ সেৱাও কৰিব লাগিব। সকলোৱে শিৱ বাবাৰ ভাণ্ডাৰীত দিয়ে। ভাবে আমি শিৱবাবাৰ ভাণ্ডাৰী পৰাই খাওঁ। গতিকে মন-বচন-কৰ্মৰে সেৱা কৰা উচিত। ইয়াত তোমালোকৰ কিমান আনন্দ লাগে! সেই আনন্দ ঘৰত নাথাকে। মনৰ সেৱাও কৰিব লাগে, স্মৰণ কৰিব লাগে। পৱিত্ৰ হ'ব লাগে। শংখ ধ্বনিও কৰিব লাগে। কৰ্মৰে যিকোনো যজ্ঞ সেৱা কৰিব লাগে। আৰম্ভণিতে মম্মা-বাবাইও বাচন ধুইছিল। গোবৰৰ পিঠা (fuel bricks from cow dung) বনাইছিল। দেহ-অভিমান নোহোৱা কৰিবৰ কাৰণে সকলো কৰিছিল। এতিয়া আকৌ দিনে-প্ৰতিদিনে বহুতৰে দেহ-অভিমান বাঢ়ি গৈ থাকে। যজ্ঞৰ খোৱা যেতিয়া সেৱাও কৰিব লাগে। পিতাক স্মৰণ কৰিলে বিকৰ্ম বিনাশ হ'ব। সৰ্বব্যাপী বুলি ক'লে বিকৰ্ম বিনাশ কেনেকৈ হ'ব? সৰ্বব্যাপী বুলি কলে বুদ্ধিযোগতো লাগিব নোৱাৰে। গতিকে এই সেৱা সকলোৰে কৰিব লাগে। দান কৰিব লাগে। সেইটো সেৱা কৰিব নোৱাৰিলে স্থূল সেৱা কৰা। সেয়াও যদি কৰিব নোৱাৰা ধনৰ সেৱা কৰা। সেয়াও সেৱা হৈ যাব। বীজ ৰোপন কৰিলে তাৰ ফল পোৱা যায়। ইয়াতো চাউল-ৰুটি দিলে মহল পোৱা যায়। কাকো ক'ব নালাগে যে বীজ ৰোপন কৰা। ভাগ্যত নাথাকিলে বুদ্ধিত কেতিয়াও নাহিবই। চহকী ব্যক্তি হ'লে 5 লাখৰো বীমা কৰায়। দুখীয়া হ'লে 500 টকাৰ বীমা কৰিব। ইয়াত পিছে দুখীয়াইহে সকলোতকৈ বেছি বীমা কৰায়। দুখীয়াৰ চাউল মুঠিও চহকীৰ ধনৰ সমপৰ্যায়ৰ হৈ যায়। মম্মাক চোৱা কি বীমা কৰিলে? তন-মনেৰে চোৱা কিমান সেৱা কৰিলে। বহুত ধন দিয়াজনেও এনেকুৱা পদ পাব নোৱাৰে, যিমান তেওঁ পায়।

তোমালোক হৈছা নৰৰ পৰা নাৰায়ণ হওঁতা। এই জ্ঞান হৈছেই স্বৰাজ্য যোগ। প্ৰত্যেকৰ বুদ্ধিয়ে বুজিব পাৰে - আমি মম্মা-বাবাক অনুসৰণ কৰোনে? পুৰুষাৰ্থ কৰা উচিত। এই জ্ঞান সাগৰতো অলিয়ে-গলিয়ে নাযায়। বাবাই জনতাৰ আগত ভাষণ দিবও নোৱাৰে। পিতাই কয় - মইতো সন্তানসকলৰ সন্মুখত বহি ভাষণ দিম। মই সকলোৰে পিতা হওঁ। তোমালোক মাতা বা কুমাৰী হোৱা। তোমালোকে গৈ ভাষণ দিব লাগে। তথাপিও তোমালোক বি.কে. হোৱা। এতিয়া জগত অন্ধাৰ ওপৰত কিমান ডাঙৰ মেলা হয়। কিবাতো সেৱা কৰি গৈছে নহয় জানো। তোমালোকে এয়া তেওঁলোকক শুনাব পাৰা, তাত সেৱা কৰিব পাৰা। সেৱাধাৰী সন্তানে আপোনাআপুনি সেৱা কৰি থাকিব। যিয়ে আপোনাআপুনি সেৱা কৰে তেওঁলোক দেৱতা..... ৰাতিপুৱা ওলাই যোৱা, ৰাতি ঘূৰি আহা। সেৱা কৰিবলৈ সাহসৰ দৰকাৰ। বহুত ভাল-ভাল সন্তান আছে। কিন্তু কিবা নহয় কিবা বান্ধোনত আছে। ৰুদ্ৰ জ্ঞান যজ্ঞত অবলাসকলৰ ওপৰত বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ বিঘ্ন আছে। সেয়া বাস্তৱত দেখি আছে। গতিকে পিতাৰ পৰা যদি উত্তৰাধিকাৰ ল'ব বিচৰা তেন্তে সেৱাত তৎপৰ হৈ থাকিব লাগে। শ্ৰীমতত চলা। এইটোও হয় যদি লৌকিক মাঁ-পিতা আছে তেন্তে তেওঁলোকৰো সেৱা কৰিব লাগে, লগতে এই (ঈশ্বৰীয়) সেৱাও কৰিব লাগে। মুম্বাইতো অন্ধাৰ মন্দিৰলৈ বহুত যায়, তালৈ গৈয়ো সেৱা কৰিব পাৰা। হয়, এনেকৈ যিয়ে সেৱা কৰিব তেওঁক চৰকাৰৰ ফালৰ পৰাও শৰীৰ নিৰ্বাহৰ অৰ্থে দিবলৈ প্ৰস্তুত আছে। যদি একোৱে বুজি নাপায় তথাপিও চেষ্টা কৰা, কোনোবা নহয় কোনোবা ওলাব। চাৰ্জন বহুত লাগে। তোমালোক হৈছা অন্ধৰ লাখুটি। তোমালোক সন্তানসকলৰ কাৰণেতো বহুত সেৱা আছে। তোমালোকৰ কাৰোৰে পৰা পইচা আদি লোৱাৰ ইচ্ছা নাই। তোমালোকতো দয়াশীল হ'ব লাগে। দয়াশীল পিতাৰ সন্তানো দয়াশীল। যিয়ে বহুতক ৰাস্তা দেখুৱাব তেওঁ পদো উচ্চ পাব। শুনেতো বহুতেই কিন্তু ইয়াৰ পৰা গ'লেই সকলো পাহৰি যায়। ক্ৰমানুসৰি ধাৰণা কৰে, ইয়াতেই বহুত ভালকৈ যত্ন কৰিব লাগে। 21 জন্মৰ কাৰণে ৰাজ্য-ভাগ্য পোৱা যায়। এয়া জানো সাধাৰণ কথা। যিদৰে চৰকাৰে কয় আৰাম হাৰাম। পিতাইও কয় নিদ্ৰাক জয় কৰোঁতা হোৱা। ৰাতিও উপাৰ্জন কৰা।

কোনোৰে শৰীৰ এৰিলে ভাবে যে ড্ৰামাত তেওঁৰ এয়াই ভূমিকা আছিল। যিসকল অনন্য সন্তান তেওঁলোক ইয়ালৈ আহে। কোনোৱেতো বহুত চকুলো টোকে, অনুতাপ কৰে - আমি সেৱা নকৰিলো, পিতাৰ কোৱা নুশুনিলো। এনেকুৱা ভিন্ন-ভিন্ন প্ৰকাৰৰ থাকে। পিতাই সাক্ষ্যংকাৰ কৰায় - তোমাক কিমান কৈছিলো সেৱা কৰি নিজৰ সমানকৈ গঢ়ি তোলা, তুমি একো নকৰিলা, পিছত কান্দে। ধৰ্মৰাজৰ আগতো কান্দে, মাৰ খায়। পৰীক্ষা হৈ গ'ল, ৰিজাল্ট ওলাল তাৰ পিছত কান্দিলে কিবা লাভ হ'ব জানো?

এতিয়া প্ৰিয়তম আহিছে প্ৰিয়তমাসকলক লৈ যাবলৈ। কয় - আহিলে মই তোমালোকক বিশ্বৰ মহাৰাণী বনাম। যিয়ে পুৰুষাৰ্থ কৰিব তেওঁই হ'বগৈ। তৰাবিলাকৰ মাজতো ক্ৰমানুসৰি হয়, কোনোবাতো বহুত ভালকৈ তিৰবিৰাই থাকে। তোমালোকে পুৰুষাৰ্থ কৰি আছা। ওপৰত তোমালোকৰ অন্তিমৰ ফলাফলৰ স্মাৰক আছে। এতিয়াতো গ্ৰহণ লাগে নহয় জানো। চলি থাকোতেই গ্ৰহচাৰী বহি যায়। তাৰপিছত ধুমুহাৰ পৰা ওলাব নোৱাৰে। গ্ৰহণ লাগিল, অধঃপতিত হ'ল। বহুতৰে গ্ৰহণ লাগে। গ্ৰহচাৰীয়ে মাঁ-পিতাকো পাহৰাই দিয়ে। পৰিপূৰ্ণতো কোনো হোৱা নাই। মায়াও শক্তিশালী হৈ শক্তিশালীসকলৰ লগত যুদ্ধ কৰিব। ভালবাৰু!

অতি মৰমৰ কল্পৰ পাছত পুনৰাই লগ পোৱা সন্তানসকলৰ প্ৰতি মাতা-পিতা বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত। আত্মাৰ পিতাৰ আত্মিক সন্তানসকলক নমস্কাৰ।

ধাৰণাৰ বাবে মুখ্য সাৰ:-*

- (1) পৰিভ্ৰমী যোগী হৈ সেৱা কৰিব লাগে। মন, বাণী, কৰ্ম যিকোনো প্ৰকাৰৰ সেৱাত ব্যস্ত হৈ নিশ্চয় থাকিব লাগে।
- (2) ৰাতি উজাগৰে থাকিও উপাৰ্জন কৰিব লাগে। নিদ্ৰাক জয় কৰোঁতা হ'ব লাগে। যিকোনো পৰিস্থিতিত মুৰুলী নিশ্চয় পঢ়িব লাগে।

***বৰদান:-** সামৰি লোৱাৰ শক্তিৰ দ্বাৰা টালি-টোপোলা বন্ধ কৰোঁতা সময়ত সদা-প্ৰস্তুত (eveready) হোৱা সদা-প্ৰস্তুত তেওঁকেই কোৱা হয় যিয়ে সামৰি লোৱাৰ শক্তিৰ দ্বাৰা দেহ, দেহৰ সম্বন্ধ, পদাৰ্থ, সংস্কাৰ..... সকলোৰে টালি-টোপোলা বন্ধ কৰি তৈয়াৰ হৈ থাকে, সেয়েহে চিত্ৰটো সামৰি লোৱাৰ শক্তিক টালি-টোপোলা বান্ধি লোৱা অৱস্থাত দেখুওৱা হয়। সংকল্পও আহিব নালাগে যে এতিয়া এইটো কৰিব লাগে, এইটো বনাব লাগে, এতিয়া এইটো থাকি গ'ল। চেকেণ্ডতে তৈয়াৰ। সময়ে আস্থান কৰিলে আৰু সদা-প্ৰস্তুত। কোনো সম্বন্ধ বা পদাৰ্থ যাতে স্মৃতিলৈ নাহে।

***শ্লোগান:-** পৰমাত্মাৰ গুণ আৰু শক্তিক নিজৰ মাজত ধাৰণ কৰাটোৱেই মহান তপস্যা।

!!ওঁম্ শান্তি!!
